

Благова Т. О., к.п.н., доцент,
Полтавський національний
педагогічний університет
імені В.Г. Короленка (м. Полтава)

СУЧАСНІ ПРІОРИТЕТИ ПРОФЕСІЙНО-ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГА-ХОРЕОГРАФА В СТРУКТУРІ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Модернізація фахового становлення майбутнього педагога-хореографа у вищому педагогічному навчальному закладі зумовлена зміною підходів і технологій навчання, які інтенційно зосереджені на формуванні у випускників професійних компетентностей, значущих особистісних якостей, високого рівня виконавської та педагогічної майстерності. Формування змісту хореографічної підготовки в освітньому середовищі педагогічного ВНЗ має бути зорієнтованим на створення сприятливих умов для творчого становлення студента-хореографа, активізацію його індивідуальних ресурсів задля повноцінної самореалізації в майбутній професії.

У вищій педагогічній школі професійно-практична підготовка педагога-хореографа є багаторівневою та багатоцільовою системою, де хореографічна освіта нерозривно пов'язана із формуванням загальнопедагогічних компетентностей, актуалізацією розвитку особистісних якостей, інтелектуальної та емоційної сфер у майбутнього фахівця. Професійно-практичний аспект фахової підготовки педагогів-хореографів, загальні закономірності хореографічно-педагогічного процесу у вищій школі, авторські методики й технології хореографічного навчання висвітлюються у наукових і науково-методичних розвідках Л. Андрощук, О. Голдрича, С. Забрєдовського, С. Зубатова, О. Калініної, Б. Колногузенка, Л. Макарової, В. Нікітіна, Г. Ніколаї, О. Ребрової, А. Тараканової, Т. Ткаченко, Л. Цветкової, О. Шамрової, М. Юр'євої, інших теоретиків і практиків хореографічної освіти.

Так, М. Юр'єва розглядає якість підготовки студента-хореографа як комплекс набутих у процесі навчання професійних і особистісних характеристик спеціаліста, наголошуючи, що принципове значення має перетворення взаємозв'язок особистісного, творчого та професійного становлення спеціаліста, визначаючи розвиток особистості завданням пріоритетним. Зокрема, в основі розробленої дослідницею компетентнісної моделі випускника-хореографа, яка інтерпретується «результативно-цільовою основою особистісно-професійного становлення студента у вищі», закладено бінарну класифікацію, що складається із двох основних груп компетенцій: універсальних (загальнонаукових, загальнокультурних, соціально-особистісних, інструментальних) і професійних (загальнопрофесійних, профільно-спеціалізованих) компетенцій. Кожна із запропонованих груп загалом ілюструє багатовимірність процесу фахової підготовки хореографа у вищій школі [1, с. 51–52]. За визначенням О. Шамрової, сучасні умови професійної діяльності висококваліфікованого спеціаліста-хореографа потребують від нього володіння різноаспектними знаннями: культурологічни-

ми, мистецтвознавчими, психолого-педагогічними, менеджерськими, хореографічними [2].

Практико-орієнтований характер хореографічної освіти обумовлює той факт, що пріоритетом у процесі підготовки майбутніх педагогів-хореографів, поряд із теоретичним навчанням, залишається професійно-практичне становлення в галузі хореографічного мистецтва, яке реалізується у різних формах виробничого навчання (практичних, лабораторних, індивідуальних занять, семінарів, майстер-класів, конкурсів, концертних заходів) і спрямовується на оволодіння студентами комплексом фахових умінь та навичок (виконавських, педагогічних, балетмейстерських). Зокрема, ознайомлення зі специфікою майбутньої професії відбувається у процесі опанування дисциплін, безпосередньо зорієнтованих на практичну апробацію студентами-хореографами методів професійної активності (загальнопедагогічних і фахових), традиційних та інноваційних технологій викладання хореографії в умовах загальної й додаткової освіти. Серед таких, зокрема, «Методика роботи з хореографічним колективом», «Методика хореографічної роботи у загальноосвітніх навчальних закладах», «Підготовка концертних номерів».

Невід'ємним компонентом професійно-практичної підготовки майбутніх педагогів-хореографів розглядаємо систему практик – як важливий фактор формування професійної компетентності, творчої індивідуальності, різноаспектних здібностей, що забезпечує моделювання і прогнозування хореографічно-педагогічного процесу з урахуванням закономірностей розвитку й саморозвитку його суб'єктів. Процес проходження студентами різних видів хореографічних практик загалом спрямований на формування у майбутніх спеціалістів цілісних уявлень про професію, усвідомлення її значущості як для фахового зростання, так і для особистісного становлення й самовизначення, а також забезпечує розвиток загальнопедагогічних, професійно-значущих компетентностей хореографа-педагога, балетмейстера, організатора та керівника танцювального колективу [3, с. 49].

Процес організації професійно-практичної підготовки майбутніх фахівців хореографічних спеціальностей у структурі вищої педагогічної освіти вважаємо динамічною системою, яка потребує постійного оновлення пріоритетів розвитку змісту, науково-методичного забезпечення, систематичного розширення професійного тезаурусу. Зазначені процеси продиктовані соціальними умовами, напрямом та об'єктами майбутньої діяльності студентів-хореографів і, загалом, стратегіями розвитку галузі хореографічної освіти.

Список використаних джерел

1. Юрьева М. Н. Компетентностная модель выпускника-хореографа / М. Н. Юрьева, Л. Н. Макарова // Высшее образование сегодня. – 2010. – № 4. – С. 50–53.
2. Шамрова О. А. Особенности профессиональной подготовки руководителей хореографических коллективов [Электронный ресурс] / О. А. Шамрова. – URL: http://www.rusnauka.com/10_ENXXIV_2007/Pedagogica/21814.doc.htm / – Заглавие с экрана.
3. Благова Т. О. Професійно-практична підготовка хореографа в умовах вищої педагогічної освіти [Текст] / Т. О. Благова // Мистецтво та освіта. – 2017. – № 1(83). – С. 48–51.